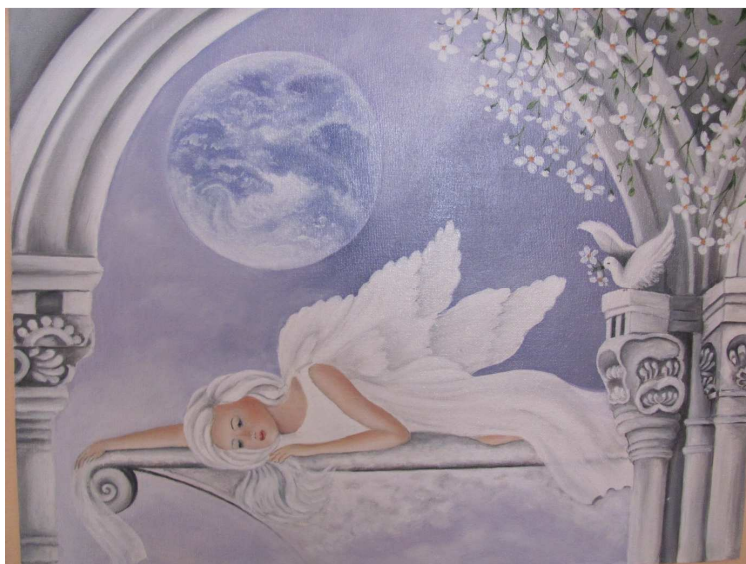

Myšlenky duše

Balladyna Pydychová

1. *Pýcha*
2. *Studánka*
3. *Boží láska*
4. *Ptačí píseň*
5. *Bolest*
6. *Hvězdy*
7. *Poděkuj stromu člověče*
8. *Pramínek lásky*
9. *Zrození*
10. *Všichni jsme JEDNO*
11. *Doba Tmna i Světla*
12. *Prosba Matky Země*
13. *Probuzení*
14. *Učitel Lásky*

Pýcha

*Pýcho, lidská pýcho, vláčíš se tím světem,
ničíš lidskou duši i budoucnost dětem.*

*Slyším smutnou píseň o té lidské pýše,
ničí lidské vztahy, ničí lidské říše.*

*Zpívám, já Ti zpívám, ej ty lidské plémě,
nevážíš si sebe, nevážíš si Země.*

*Odejdi lidská pýcho do krajín dalekých,
už se nikdy nevracej, zůstaň tam na věky.
Proměň se v Boží lásku, jenž nezná bolesti,
proměň se lidská pýcho v pokoru a štěstí.*

*Až Lásky paprsek tě zcela ovine,
zloba, zášť a smutek docela pomine.*

*Až Lásky paprsek tě zcela rozpustí,
jako Láská se vrátíš do všech lidských srdcí.*

S láskou Balla

Studánka

Studánko, studánko, ty lesní pramínku,
dáváš život stromům i malým semínkům.
Dáváš lásku vílám, co tě v lese stráží,
zaženeš žízeň laňce co je právě březí.
Napájíš životem bílou sedmikrásku,
také malý brouček cítí tvoji lásku.
Třpytíš se v obloze jako koukol polní,
i vznešený jelen hlavu k tobě skloní.
Vidíš slunce na nebi, vidíš lítat ptáčky,
paprskem lásky máváš vzhůru na obláčky.
Dáváš světu lásku, obloze svobodu,
dáváš všem, co přijdou, dáváš živou vodu.
Zastavil se člověk, by uhasil svou žízeň,
necítí tvoji lásku, nevnímá tvoji přízeň.
Jen rychle žízeň uhasit, nasytiti své tělo,
a za ten dar se mu ani poděkovat nechtělo.
Ty dáš mu vody napít, odpustíš lidské zlobě,
ukážeš všem s láskou kolík Čistoty je v tobě.

S láskou Balla

Boží láska

Lásko, Boží lásko, kde jsi se ztratila?

Copak lidská srdce jsi nenavštívila?

*„Navštívila já jsem srdíčka na zemi,
čekám, jenom čekám na něžné probouzení.*

*Jako něžnou lásku až mě probudíte,
nikdy se mnou z cesty nikam nezbloudíte.*

*Až mě obejmete jako vzácný květ,
budu já vás vésti až na věky, věky.“*

S láskou Balla

Ptačí píseň

*Ptáčci, malí ptáčci, lítáte veselé,
vznášíte se vzduchem jak něžní andělé.
Lítáte vysoko, zpíváte veselé,
a z výšin vidíte, co na zemi se děje.
Kolik je radosti, kolik nářků, pláče,
kde v jaké kolébce dětátko zapláče.
Kolik rolník zasel, vyoral a sklídl,
co si všechno boháč za ten rok pořídil.
Jak kvetou jabloně, jak kvetou topoly,
zpíváš s láskou dětem, když kráčí do školy.
Vidíš téci řeku, vidíš mosty stavět,
vidíš kvěsti louky, malé broučky v trávě.
Vidíš, jak pastevec zahání stáda sobů
a písni, kterou zpívá, klání se za nás bohum.
A ty ptáčku zpíváš, zpíváš lidem stále
i těm co dnes se loučí, co dávají životu vale.
Proč dnes ptáčku na nebi smutnou píseň zpíváš?
Copak vidíš na zemi, když z výšky na ní se díváš?*

*Vidím loď plnou jedů, co po moři pluje,
Vidím, jak člověk s člověkem o život bojuje,
vidím, vidím člověče žal, bolest i smutek,
vidím lásku i pýchu, vidím v srdcích zármutek,
Vidím majetek, statky, hlad, špínu i nemoc,
zoufalou náruč matky co prosí Boha o pomoc!
Vidím laskavé srdce plné něhy a lásky,
co objímá svou zemi, hledí žitné klásky.*

*A já dnes s tebou ptáčku zpívám smutnou píseň,
mám v srdci velkou bolest, mám v duši velkou tíseň.
Slyším tichou modlitbu, která se k nebi vznáší -
- POKORA VÍTĚZÍ NAD PÝCHOU
A SVĚTLO SVĚTU PŘINÁŠÍ.
Zpívej ptáčku, zpívej, po celém širém kraji,
by všichni lidé s láskou celý svět objali.*

Bolest

*V hlubokém žalu srdce pláče,
nad lidskou myslí, která bolest plodí.
Ach Lásko, probud' srdce spáče,
ať Světlo Lásky v srdcích se zrodí.*

S láskou Balla

Hvězdy

Pohled vzhůru člověče, na ty noční krásky,
kolik je v nich Světla, kolik Boží lásky.
Dívám se dnes k nebi, na ty hvězdné roje,
pověz mi hvězdičko, která jsi to moje?
Rozdáváš všem lásku, světlo na obloze,
i tulák zapomene na pozemské hoře.
Jdeš smutku s pomocí, hladiš lidské vrásky,
i milencům v noci, dáváš sílu lásky.
Kláním se Ti hvězdo i noční obloho,
všem na cestu svítíš, nesoudíš nikoho.
Nesoudíš lidskou zlobu, nesoudíš lidskou pýchu,
jen lidská marnivost je ti stále k smíchu.
Hvězdičky na nebi, zlatem se třpytíte,
posílám vám lásku, snad jí ucítíte.
Chci se vás dotýkat, pohladit oblohu,
jenže na vás krásky dosáhnout nemohu.
Jak zlatá zahrada je to noční kvítí,
proto že i ve tmě Boží Světlo svítí.
Noc není tak černá, bez Světla a Lásky
jsou tu přece hvězdy, malé Boží krásky.

*Hvězdičky na nebi, vy malá sluníčka,
svým zlatým paprskem rozsvíte srdíčka.
Jdu k vám vstříc k obloze s malým lidským přáním,
- Prosím vás o lásku, Světla požehnání.
Požehnejte horám, dolinám i řekám,
také lidské mysli, co se toulá někam...
Požehnejte polím, lesům i zahradám,
požehnejte květu, co zrovna uvadá.
Žehnejte zvířatům, jenž neznají svobody,
požehnejte lidem, co ztratili domovy.
Požehnejte srdcím, co si lásku stráží,
požehnejte smrti, co tam v hrobě leží.
Požehnejte otci, matce i dítěti,
požehnejte lásce, ... něžnému objetí ...
Žehnejte žalu ... smutku ... i bolesti ...
žehnejte lidem, co stojí na rozcestí...
Žehnejte srdci, jenž v dlaních k vám vznáším,
nechť tomu světu jen Lásku přináším.*

S láskou Balla

Poděkujej stromu člověče

*Poděkujej stromu člověče, za dary které ti dává,
když padá mrtvý k zemi, když ze země vstává.
Za vánek, který tě zchladí, když slunce hodně pálí,
za píseň šumu listů, co ozývá se v dáli.*

*Poděkujej stromu člověče, za lék, jimž tě uzdraví,
za tanec listů zelených, které tě v smutku pobaví.*

*Poděkujej stromu člověče, za plody které z nich trháš,
za stín, který tě obejmě, když před paprskem prcháš.*

*Poděkujej stromu člověče, za teplo které ti dává,
a chrání tě před chladem, když plamenem zamává.*

*Za teplo tvého domova, kde denně přicházíš,
za skříň, židli i postel, kde odpočinek nacházíš.*

*Děkujej, děkujej člověče, děkujej stromům velice,
že darem z darů největších, naplňují Tvé plíce.*

*A člověk stále neslyší, bezhlavě stromy kácí,
a při tom je mu tak krásně, když lesem sobe kráčí.*

Zastav se a poslouchej - vždyť stromy také pláčí.

*Neplačte stromy vznešené, neplačte stromy zelené,
snad přijde někdo s láskou k vám
a zachrání ten Boží chrám.*

*Pohladí vaše listy, obejmě vaše kmeny,
poděkuje za stíny, pokloní se vám až k zemi.*

S láskou Balla

Plamínek lásky

*Hledl jsi mamince stříbrné vlásky,
vedl jsi maminku po cestě lásky.
Lásky, jenž zářila jak vzácný květ,
lásky, jenž objímala celíčkový svět.
Zapaluj plamínku srdíčka všem,
to je plamínku můj pozemský sen.*

S láskou Balla

Zrození

Co to tady svítí za světlá hvězdička?

Je to Leontýnka, má starší sestřička.

Nad kolébku lehce svoji hlavu sklání,

děkuje sestřičko za tvé přivítání.

Chci Ti svítit světlem jak zlaté sluníčko,

chci láskou obejmout Tvé smutné srdíčko.

Co se Ty tak díváš malý kulíhrášku?

Děkuji Ti Bože, že mám také brášku.

I ty můj bratříčku, poslouchej novinu

i Tebe já láskou docela ovinu.

A kdo se to dále nad kolébku sklání?

Je to můj tatínek, Boží požehnání.

A kdo to má v očích ten lásky plamínek?

Je to má maminka, můj strážný andílek,

Co si to ty oči kolem povídají?

Snad jim nesu radost, snad mě rády mají.

Není tady nikdo, kdo se dneska mračí,

i dědeček s láskou ke kolébce kráčí.

*Dva roky uběhly našeho shledání,
vzájemného štěstí, dětského jásání,
vzájemných ojetí i náručí lásky,
přestože na čele Ti přibývají vrásky.
Bůh Tě volá k sobě, snad jen na slovíčko...
cítí však dnes smutek mé malé srdíčko.
Tvůj život dědečku byl pro mne tak krátký,
chybí mi dnes v ústech Tvůj bonbónek sladký.
Tvůj bonbónek sladký i laskavé dlaně,
ještě dnes si s láskou zavzpomínám na ně.*

S láskou B

Všichni jsme JEĎNO

*Děkuji za zrození na Matičce Zemi,
bych se mohla učit lásce, odpuštění.
Děkuji Matičko Země, že jsi mě přijala,
na okamžik života domovem objala.
Kde život ubíhá jako krásné snění,
kde každým dechem se život mění.
Kde každá duše je naplněná Světlem,
každý strom, květina jsou Božím dechem.
Kde každý atom Stvoření Boží láskou září,
ať je to Vesmír, Země - či úsměv na tváři.
My Všichni jsme JEĎNO, bratři i sestřičky
a také zvířata, stromy i brouček malíčký.
Bůh to je Život, energie Stvoření,
Bůh to je Láska, moudrost, odpuštění.
Bůh to je Světlo, které svítí stále,
Bůh to je cesta pro žebráka i krále.
Děkuji Ti Bože, za ten dar zrození,
by moje duše rostla - pochopila Stvoření.*

S láskou Balla

Doba temna i Světla

*Přímou cestou jděte k Bohu,
zaklepte na brány,
Bůh otevře Vám je s láskou,
zahojí Vám rány.*

*Svěřte duši Bohu Otcí,
který sídlí v Vašich srdcích.
Svěřte duši Božím dlaním,
cestou Světla kráčet za ním.*

*Bůh je milost, odpuštění,
žal, bolest, porozumění.*

*Bůh je radost, Bůh je hoře,
Bůh je slunce na obloze.*

*Bůh je lásky souznění,
Bůh je smrt i zrození.*

*Bůh je otec, matka, dítě,
kamarád, co potěší Tě.*

*Bůh jsou moře, oceány,
v Vašich srdcích Boží chrámy.*

*Bůh jsou hvězdy, Bůh je snění,
Bůh je lásky pohlazení.*

*Bůh je voda, květy, stromy,
Bůh jsou naše rodné domy.*

*Bůh je Vesmír, hvězdy, Země,
je našeho chleba sémě.*

*Bůh je Světlo a Pokora
Láska pro každého tvora.
Otevřte své srdce Lásce,
hlavu Moudrosti,
svou duši vložte v dlaně
Boží milosti.
Otvírejte Lásce, Světlu,
svého srdce bránu.
Bůh sídlí ve Vašich srdcích,
ne ve Vatikánu.
Ve Vatikánu sedí člověk
v zlatě a mamonu.
Počítá jen hmotný statek,
chce Vaší poklonu.
Stále Vás jen zastrašují,
by báli jste se trestu.
Bůh Vás však NIKDY netrestá,
jen ukazuje cestu!
Probudte se bratři Češi, bratři Slované,
zapalujte Světlo Lásky v zemi milované.
Budte láskou, světlem, klídem, tvořivostí,
energii, krásou a Božskou moudrostí.*

S láskou B

Prosba Matky Země

*Jsem Matka Země pro všechny bytosti,
pro všechny mám dost lásky, chleba i radosti.*

*Zde ptáci zpívají a lesy šumí
a příroda s láskou si porozumí.*

*Zde děti skotačí a mraky plují,
moře burácí a hromy duní.*

*Zde skřivánek polní svou píseň píše,
slunce svým paprskem a teplem zahřeje.*

*Zde velrybí píseň rozléhá se v moři
a každý člověk myšlenkou zítřejší svět tvoří.*

*Zde každý kvítek má svojí krásu,
a vše na této Zemi podléhá času.*

*Vše na této Zemi je pomíjivé přece,
ať je to forma, životní situace.*

*Jen Lásky zůstává, vše rodí se z Lásky,
člověk, příroda, kámen, sedmikráska,
déšť, kapka vody, sněhová vločka,
to vše Lásky hladí, to vše Lásky hýčká.*

Člověk přišel na zem, Lásce se chtěl učit,
ale místo lásky začal on mě mučit.
Všechno na mé Zemi smutkem uvadá
a člověk stále drancuje, kope a rozkrádá.
Kácí pralesy i horské stráně,
ničí domov zvířatům, řinčejí zbraně.
Nevidí starce, co o hůl se opírá,
nevidí churavé, co bolesti skomírá.
Neslyší bratra, co o chléb prosí,
nevidí děti, co chodí bosy.
A Já všeho pro všechny mám dosti,
jen kdyby nebylo LIDSKÉ CHAMTIVOSTI.
Pomozte lidé, jenž máte v srdci lásku,
bych znovu měla sílu dát život žitným kláskům.
Chraňte mně mocně, držte v objetí,
jsem matkou pro Vás i Vaše děti.
Bych dala sílu života všem horským bystřinám,
dala bych sílu lásce, horám i dolinám.
Bych dala sílu života stromům i zvířatům,
vesmíru, obloze, semínkům i poupatům.
Každé semínko, které vzklíčí ze mne,
je darem Vesmíru, Života i Země.

*Životní silou bych naplnila svět,
vzduch moře kámen i každý květ.
Posílejte lásku, mocně mně chraňte
a už mne prosím ničit přestaňte.
Abych pozemské duši život mohla dáti,
hýčkat jí a hládit, s láskou objímati.
Otevři své srdce lidská bytosti,
raduj se z darů Božské Tvořivosti.
Jsem projevem LÁSKY STVOŘITELĚ,
jsem projevem SVĚTLA SPASITELĚ,
jsem projevem BOŽSKÉ TVOŘIVOSTI,
BOŽSKÉ FORMY i BOŽSKÉ MOUDROSTI.*

*Matičko Země, lásky plná bytosti,
jsi krásná, křehká, jsi plná milosti.
Stvořitel když Tě tvořil,
do každého atomu svoji lásku vložil.
Jsi požehnaná Světlem, Boží láskou,
jsi milující matkou, vesmírnou kráskou.
Všechno na této zemi JEHO láskou dýchá
a člověk nevnímá - brání mu v tom pýcha.*

S láskou Balla

Probuzení

*Skromný český národ, stavěl Boží chrámy,
by tam hledal sílu, zahojil své rány.*

*Prosím mocné duše, národ český chraňte,
Blaničtí rytíři, prosím Vás, povstaňte!*

*Chraňte nás před těmi, co majetek chtějí,
co nám berou půdu, duši i naději.*

*Chraňte nás před těmi, co chtějí jenom brát
a oblékají na sebe ten falešný šat.*

*Bůh nežádá mamon, zlato, drahořamy,
probud' český národ Bože milovaný.*

*Pod zlatým hábitem Boha nehledejte,
je ve Vašich srdcích - k němu promlouvejte!*

*Vaše srdce je Boží lásky bránou,
je Vaši cestou i Vaši ochranou.*

*Pomoz Bože povstat ze světa temného,
pozvedni prosím Ducha národa českého.*

*Ved' ho cestou srdce k Tvému lásky chrámu,
otevři doširoka Boží lásky bránu.*

*My skrze srdce kráčet k Tobě chceme,
ať všechny bytosti láskou obejmeme.*

*Ať pokora a moudrost nás zcela ovinou,
ať zášť, mamon a zrada docela pominou.
Ty jsi přece láska, moudrost a pokora,
Ty jsi přece láska pro každého tvora.*

S láskou B

Učitel PRAVDY

Mistr Jan Hus, Pravdě národ učil,
by ho nikdo nikdy netrestal, nemučil.
Učil jsi nás Pravdě, Boží lásce v srdci,
za to bratře Jene skončilš na hranici.
Posetá je smrtí cesta do Kostnice,
a na jejím konci už hoří hranice.
"Nejed' do ciziny"; lid český mu brání,
"tam Tě bratře Jene nikdo neochrání!"
Koncil už zasedá, radí se a křičí:
"Ty jsi láskou k Bohu překročil hranici!
My na této zemi Boha zastupujem,
Tak tě jménem Boha k smrti odsuzujem!"
Český národ pláče nad tou velkou zradou,
Učitele Lásky na hranici vedou.
"Obětovalš život za duši nás všech,
ty jsi bratře Jene ten NEJVĚTŠÍ ČECH!"
Poselství mé lásky stále v srdci mějte:
"Milujte se, Pravdy každému přejte."

S láskou Balla

